

hvorefter Importørerne skulde have Ret til Indførsel i *ubegrænset* Omfang, for saa vidt Indførselen skete *under Hensyn tagen til vore Udførselsinteresser*. En saadan Udskillelse af de paagældende Varer til en særlig Liste mentes dog ikke at ville føre til det forudsatte Resultat, »idet det ikke administrativt-teknisk vilde være muligt at fordele Indførselen af en ikke kvantitativt begrænset Varemængde paa de forskellige Lande under fornødent Hensyn til vore udførselsmæssige Interesser.« Man regnede ogsaa med, at en saaledes begrænset »Friliste« vilde give Anledning til stadige Uoverensstemmelser mellem de enkelte Importører og Valutaadministrationen.

Med Hensyn til Omfanget af *Beskæftigelsen* under Valutaordningen kom Udvalget til det Resultat, at der fra 1931 til 1936 havde været en samlet Fremgang i Antallet af de i Industri og Haandværk beskæftigede Personer paa ca. 80 000 (deraf ca. 50 000 organiserede Arbejdere), medens det i Landbruget beskæftigede Antal Personer siden 1929—30 var formindsket med noget over 35 000 Helaarsarbejdere. Paa Baggrund af en Befolkningstilvækst paa godt 120 000 Mennesker i Aldersklasserne 15—65 Aar mente Udvalget da at kunne sige, at »Haandværk og Industri ved Optagelse af ca. 80 000 Personer har bidraget væsentligt til Opretholdelsen af Beskæftigelsen.« En medvirkende Faktor hertil havde været det stigende Forbrug.

Til Belysning af Valutaordningens Indflydelse paa *Prisniveauet* havde Udvalget foretaget en Undersøgelse af Bevægelserne i Engros- og Detail-Pristallene for Danmark, Sverige og England i Aarene fra 1929 til 1936. De foreliggende Pristal gav efter Udvalgets Opfattelse ikke Udtryk for, at Valutaordningen indtil 1936 havde medført en Forhøjelse af det almindelige Prisniveau her i Landet i Forhold til Udviklingen af Prisniveauet i England og Sverige.

Blandt de Emner, som Udvalget særlig havde haft sin Opmærksomhed henvendt paa, var Spørgsmaalet om *Ny-Importører*. Det burde efter Udvalgets Mening tilstræbes i Samraad med Erhvervsorganisationerne at faa tilrettelagt Praksis paa dette Omraade saa tilfredsstillende som muligt, ligesom det i Fremtiden burde tilstræbes at anerkende Ny-Importører med større Importtal; derimod vilde det formentlig ikke være rigtigt at lovfæste bestemte Regler for Anerkendelse af Ny-Importører, da man herved kunde risikere en Stivhed, som netop paa dette Felt burde undgaas.

Det havde under Udvalgets Arbejde været et ledende Synspunkt, at de Baand, der ved Valutaordningen blev lagt paa Erhvervslivet med de i Loven angivne Formaal, var tænkt som midlertidige Foranstaltninger, og at Erhvervslivet derfor burde *frigøres* for de iværksatte Restriktioner i det Omfang,